

מסמך 180

מסמך 180

דרשת הפרידה

לאחר ששרו את מזמור התהילים לסיום הסעודה האחרונה, השליחים סברו כי ישוע מתכוון לשוב מיד למחנה; אך הוא סימן להם להישאר ישובים במקומותיהם. וכך אמר המאסטר:

"היטב תזכרו כי שלחתי אתכם ללא ארנק, ואפילו כי המלצתי לכם לא לקחת בגדים להחלפה. וכולכם זוכרים כי לא חסרתם מאום. אך כעת, עומדים אתם מול זמנים קשים. ולא תוכלו עוד להסתמך על רצונו הטוב של הקהל. מעתה ואילך, זה אשר יש לו ארנק, מוטב שישא אותו עמו. וכאשר תצאו אל העולם להטיף לבשורה הזו, הכינו מבעוד מועד את הפרנסה הנדרשת לתמוך בדבר, כל אחד כטוב בעיניו. אנוכי הגעתי בכדי להביא שלום, אך יעבור זמן רב בטרם השלום יופיע.

"הגיעה השעה להלל את בן האדם; והאב יתהלל בי. ידידי, אנוכי אהיה עמכם רק עוד מעט-קט. שכן בקרוב תבקשו אותי אך לא תמצאוני, כי למקום שאליו אלך לא תוכלו לבוא כעת. אך לאחר שתסיימו את מלאכתם עלי אדמות, כפי שכעת סיימתי אני את עבודתי, או אז תוכלו לבוא אלי, ממש כפי שאני מתכוון כעת ללכת אל אבי. בעוד זמן קצר מאוד אעזוב אתכם ואתם לא תראוני עוד על פני הארץ, אך בעידן אשר יגיע, תראוני בשעה שתעפילו אל המלכות אשר נתן לי אבי."

1. המצווה החדשה

לאחר דקות אחדות של שיחה בלתי-רשמית, עמד ישוע על רגליו ואמר: "כאשר הדגמתי בפניכם משל לאופן שבו ראוי לכם לשרת זה את זה, אמרתי לכם כי ברצוני לצוות עליכם מצווה חדשה; ואת זאת אעשה כעת, בטרם אעזוב אתכם. אתם מכירים היטב את המצווה לאהוב את הזולת; ואהבת לרעך כמוך. אך אנוכי אינני מסתפק לגמרי בכך שילדיי יפגינו אפילו את רמת המסירות הכנה הזו. אצווה עליכם להפגין אהבה במעשים גדולים אף יותר, כחלק ממלכות אחרות המאמינים. ועל כן אצוכם את המצווה החדשה הזאת: אהבו זה את זה כפי שאהבתי אני אתכם. אם תאהבו זה את זה כך, יידע כל אדם כי אתם הנכם חסידיי.

"מצווה חדשה זו אשר אצווה אתכם איננה מעמיסה עול חדש על נשמותיכם; היא דווקא תביא שמחה חדשה ותאפשר לכם לחוות תענוגות חדשים בשעה שבה תתענגו על החיבה אשר יפגין לבכם כלפי אחיכם בני האדם. במתת אהבתי לכם ולאחיכם בני התמותה, עתיד אני לחוות את השמחה העילאית, גם אם כלפי חוץ אסבול מצער.

"בשעה שהנני מזמין אתכם לאהוב זה את זה כפי שאהבתי אני אתכם, הנני מציג בפניכם את השיעור העילאי לאהבת אמת, שכן אין אדם יוכל לאהוב יותר מאשר יניח נפשו עבור רעיו. ואתם הנכם רעיי; ותמשיכו להיות רעיי אם רק תסכימו לעשות את אשר ציויתי אתכם. אתם קראתם לי מאסטר, אך אני אינני קורא לכם משרתי. אם רק תאהבו זה את זה כפי שאוהב אני אתכם, תהיו רעיי, ולעולם אספר לכם את אשר מגלה לי האב.

"לא רק אתם בחרתם בי, כי אם גם אני בחרתי אתכם, והסמכתי אתכם לצאת אל העולם ולהניב את פירות שירות האהבה לזולת, ממש כפי שחייתי אנוכי ביניכם וגיליתי את האב לכם. האב ואני גם יחד נפעל אתכם, ואתם תיהנו ממלוא האושר האלוהי, אם רק תצייתו לפקודתי לאהוב זה את זה כפי שאהבתי אנוכי אתכם."

מסמך 180

אם תרצו לחלוק באושרו של המאסטר, עליכם לחלוק באהבתו. ולחלוק באהבתו פירושו לחלוק בשירותו. התנסות שכזו באהבה איננה גואלת אתכם מקשיי העולם הזה; היא איננה יוצרת עולם חדש, אך היא בהחלט הופכת את העולם הישן לחדש.

זכרו את זאת: ישוע תובע נאמנות, לא הקרבה. המודעות להקרבה מעידה על היעדר של אותה אהבה בלב-שלם, אשר הייתה הופכת שירות אוהב שכזה לשמחה עילאית. רעיון החובה מעיד על כך שאתם חושבים כמשרתים, ולפיכך מפספסים את השמחה הכבירה שבשירות אשר מעניק חבר לחברו. דחף החברות מתעלה מעל לכל המחשבות על חובה, והשירות אשר מעניק חבר אחד לחברו אף-פעם אינו יכול להיקרא קורבן. המאסטר לימד את השליחים כי הם הינם בני האל. הוא קרא להם אחים, וכעת, בטרם עזיבתו, הוא קורא להם חבריו.

2. הגפן והשריגים

או אז ישוע שוב נעמד והמשיך ללמד את שליחיו: "אנכי הגפן האמתית, ואבי הוא הכרם. אנכי הגפן ואתם השריגים. כל אשר יבקש ממני אבי הוא אשר תניבו פירות לרוב. שריגי הגפן מוסרים אך בכדי להרבות את פריהם. כל שריג בי אשר איננו עשה פרי, וסירנו האב. ואשר יעשה פרי, יטחנו האב להרבות את פריהם. אתם כבר מטהרים בעבור דברי אשר דברתי אליכם, אך חייבים אתם להישאר מטהרים. עמדו בי ואני בכם; כאשר השריג בל, יעשה פרי מאליו אם לא יעמד בגפן, כן גם אתם אם לא תעמדו בי. זכרו: אנכי הוא גפן האמת, ואתם השריגים החיים. העמד בי ואני בו הוא יעשה פרי רוח לרב, ויחווה את השמחה העילאית של תנובת הרוח. אם תשמרו על קשר הרוח עמי, תניבו פירות לרוב. אם תעמדו בי ודברי יחיו בכם, תוכלו להתייחד עמי בחופשיות, תוכלו לקרוא לרוח החיה שלי למלא אתכם ותוכלו לבקש את כל משאלות רוחי, ולעשות את כל אלה בביטחון שהאב נענה לבקשתנו. כך יתהלל האב: לגפן שריגים חיים רבים, וכל שריגיה נושאים פרי לרוב. וכאשר יראה העולם את השריגים המניבים – את חבריי אשר אוהבים איש את רעהו, כפי שאהבתי אנכי אותם – יידעו כל בני האדם כי אתם הנכם חסידי באמת.

"אהבתי אתכם כפי שאהב אותי האב. חיו באהבתי כפי שחי אני באהבת האב. אם תעשו את אשר לימדתי אתכם, תוכלו להיות באהבתי, ממש כשם שקיימתי אני את דבריו של האב והנני מצוי לעד באהבתו."

משכבר הימים, לימדו היהודים כי המשיח יהיה "נצר" לבית דוד, ולזכר הרעיון הנושן הזה עיטר סמל גדול של אשכול ענבים ושל הגפן המחוברת אליו את הכניסה למקדש של הורדוס. את אלה זכרו כל השליחים בשעה שדיבר אליהם המאסטר באותו לילה באולם העליון.

ואולם, צער רב נקשר לאחר מכן בפירוש השגוי להערותיו של המאסטר באשר לתפילה. אילו נשמרו דבריו המדויקים ונרשמו לאחר מכן בדיוק, לא היה מתעורר כל קושי. אך על-פי מה שנכתב, ברבות הימים הבינו המאמינים כי התפילה בשמו של ישוע הינה כעין קסם עליון, וסברו כי כך יקבלו מן האב את כל אשר יבקשו. במשך מאות בשנים המשיכו נשמות כנות להתרסק באמונה על המכשול הזה. כמה זמן ייקח עד אשר יבינו המאמינים כי התפילה אינה הדרך שבה אנחנו מקבלים את רצוננו, אלא הדרך שבה אנו מאמצים את דרכו של האל, ההתנסות שבאמצעותה אנו למדים כיצד לזהות את רצון האב ולהוציאו אל הפועל. אכן נכון לחלוטין שכאשר רצונכם מוכוון באמת עם רצונו, תוכלו לבקש כל מה שעולה מתוך הרצון המאוחד הזה, וינתן לכם. רצון מאוחד שכזה מושג עם ובאמצעות ישוע, ממש כשם שחיה של הגפן זורמים אל תוך שריגיה החיים ודרכם.

כאשר מתקיים הקשר החי הזה שבין האלוהיות לאנושות, אם תמשיך האנושות להתפלל ללא מחשבה ומתוך בורות על-מנת להקל על עצמה ולהרבות את הישגיה בכדי להתגאות, על כך

מסמך 180

תוכל להינתן אך ורק תשובה אלוהית אחת: פירות רוח רבים יותר על שריגיה החיים. כאשר שריג הגפן חי, רק תשובה אחת אפשרית לבקשותיו: הנבת יותר ענבים. למעשה, השריג מתקיים אך ורק בכדי לתת פרי, רק בכדי להניב ענבים, ותו לא. וכך, גם המאמין האמיתי מתקיים אך ורק בכדי להניב את פירות הרוח: לאהוב את האדם כפי שהוא עצמו נאהב על-ידי האל – שנאהב איש את רעהו כפי שישוע אהב אותנו.

כאשר יורדת ידו של האב על-מנת להטיל משמעת על הגפן, היא יורדת מתוך אהבה, בכדי ששריגיה ירבו פרי. הכורם החכם קוטם אך את השריגים המתים והעקרים.

ישוע התקשה להכווין אפילו את שליחיו להבין כי התפילה הינה דרכם של המאמינים אשר נולדו-מן-הרוח במלכות הנשלטת בידי רוח.

3. היריבות בעולם

אך סיימו האחד-עשר לשוחח על משל הגפן והשריגים, והמאסטר סימן כי הוא מבקש להמשיך ולדבר אליהם, ובידיעה כי הזמן מתקצר, אמר: "כאשר אעזוב אתכם, אל תתייאשו מן היריבות שבעולם. אל תתייאשו אפילו בשעה שהמאמינים המהססים יפנו לכם עורף ויחברו אל אויבי המלכות. אם העולם שנא אתכם, דעו כי אתי שנא ראשונה. אלו מן העולם הייתם, היה העולם אהב את אשר לו, ויען כי אינכם מן העולם, כי אם בחרתי אתכם מן העולם לייצג רוח של עולם אחר מזה אשר מעמו נבחרתם. לעולם זכרו את דברי אשר דברתי אליכם לאמר: לא גדול העבד מאדוניו. אם הם העזו לרדוף אותי, גם אתכם ירדפו. אם הלא-מאמינים נעלבו מדבריי, גם מדבריהם יעלבו הכופרים. אבל כל זאת יעשו לכם בעבור שמי, כי לא האמינו בי ולא בשולחי; רבות תסבלו בעבור בשורתי. אבל כאשר תסבלו, זכרו שגם אני סבלתי לפניכם בעבור בשורת מלכות אלוה.

"רבים מאלה אשר יתקפו אתכם הם כבורים באשר לאור השמיים, אך לא כן אלה אשר רודפים אותנו כעת. אילו לא לימדנו אותם את האמת, הם היו יכולים להתנהג באופן מוזר בלא שיגנו, אך כעת, ומכיוון שהם יודעים על האור ומתיימרים לדחות אותו, אין להם כל תירוץ לאופן שבו הם מתנהגים. הוא השונא אותי, שונא את אבי. הדבר אינו יכול להיות אחרת; האור אשר יכול היה להציל אתכם, אילו הייתם מקבלים אותו, יכול רק לגנות אתכם, אם ביודעין תדחו אותו. ומה עשיתי לאנשים האלה בכדי שישנאו אותי שנאה יוקדת שכזו? שום-דבר, מלבד שהצעתי להם רעות על הארץ וגאולה בשמיים. האם לא קראתם את הכתוב בתורה: 'שנאת חנם שנאוני'.

"אך לא אעזוב אתכם לבד בעולם. בקרוב, לאחר שאעזוב, אשלח לכם סייע רוח. יהיה בקרבכם אחד אשר יתפוש את מקומי, אחד אשר ימשיך ללמד אתכם את דרך האמת, אחד אשר אפילו ינחם אתכם.

"אל ידאג לבבכם. אתם מאמינים באלוהים; המשיכו להאמין אף בי. אפילו שחייב אני לעזוב אתכם, לא אהיה רחוק מכם. כבר סיפרתי לכם כי ביקומו של אבי מצויים מקומות משכן לרוב. אילו לא היה הדבר נכון, כי אז לא הייתי מספר לכם עליהם שוב ושוב. עתיד אני לחזור אל אחד מעולמות האור הללו, אל התחנות בשמי האב אשר אליהן תעפילו גם אתם ביום מן הימים. מן המקומות הללו באתי אל העולם, והגיעה השעה שאשוב לעבודת האב בספרות העליונות.

"וכאשר אלך לפניכם אל מלכות השמים של האב, כך אדאג שתבואו להיות עמי במקומות אשר הוכנו עבור בני התמותה של האל עוד בטרם העולם הזה היה קיים. ואפילו אני חייב לעזוב אתכם, אהיה נוכח ברוח אתכם, ובסופו של דבר תהיו בנוכחותי בשעה שתעפילו אלי אל יקומי, ממש כפי שאני עומד להעפיל אל אבי ביקומו הגדול יותר. ומה שאמרתי לכם אמת ויציב לעד, אף אם לא

מסמך 180

תוכלו להבין את הכול עד תום. אני הולך אל האב, ואף כי לא תוכלו ללכת אחרי כעת, בעידינים אשר יבואו בוודאי תוכלו לעקוב אחרי.

ולאחר שישוע התיישב, תומאס קם ואמר: "מאסטר, איננו יודעים לאן אתה הולך; ולכן בוודאי שאיננו יודעים את הדרך. אך היינו הולכים אחריו הלילה, אם היית מראה לנו את הדרך."

שמע ישוע את תומאס וענה: "תומאס, אנכי הדרך והאמת והחיים. לא יבא איש אל האב, בלתי על-ידי. כל המוצא את האב, קודם מוצא אותי. אם תכירו אותי, כי אז תדעו את הדרך אל האב. ואתם יודעים אותי, שכן חייתם אתי, ואתם רואים אותי כעת."

ואולם, השיעור הזה היה עמוק מדי עבור רבים מן השליחים, ובמיוחד עבור פיליפוס, אשר לאחר שאמר מספר מילים לנתנאל, קם ואמר: "מאסטר, הראה לנו את האב, וכל אשר אמרת יתבהר."

ולאחר דבריו של פיליפוס, אמר ישוע: "פיליפוס, כמה ימים אנכי אתכם, הטרם תדעני? שוב הנני מכריז: הראה אתי, ראה את האב. ומה זה תאמר, הראנו את האב? האינך מאמין כי אנכי באבי ואבי ב? האם לא לימדתי אתכם כי הדברים אשר אדבר אליכם, לא מנפשי אנכי דבר, כי אם דבריו של האב הם? אני דובר בשם האב, ולא מנפשי. באתי אל העולם הזה לעשות את רצון האב, וכך עשיתי. אבי השכן בקרבי הוא אשר עשה את המעשים. האמינו לי בשעה שאני אומר כי אבי ב? ואנכי באבי, ואם לא תאמינו לי בגלל החיים אשר חייתי – האמינו בגלל המעשים."

כאשר המאסטר הלך הצידה לשתות מים ולהתרענן, האחד-עשר שוחחו נמרצות על מה שלימד. ופטרוס החל לשאת נאום ממושך, בשעה שישוע שב וסימן להם לשבת.

4. הסייע המובטח

ישוע המשיך ללמד ואמר: "לאחר שאשוב אל האב, ולאחר שהוא יקבל את העבודה אשר עשיתי עבורכם על-פני האדמה במלואה, ולאחר שאקבל סופית את הריבונות על מחוזותי, אומר לאבי כך: הותרתי את ילדי לבדם על האדמה, והבטחתי לשלוח להם מורה אחר. ולאחר שאקבל את אישורו של האב, אשלח את רוח האמת לשטוף כל בשר. רוחו של אבי מצויה בלבכם כבר כעת, וכשיגיע היום, יהיה לכם גם אותי כשם שכרגע יש לכם את האב. מתת חדשה זו הינה רוח האמת החיה. בתחילה, הבלתי-מאמינים לא יקשיבו להנחיותיה של הרוח הזו, אך בני האור יקבלוה כולם בשמחה ובלבב שלם. וכשתבוא, אתם תכירו את הרוח הזו כשם שהכרתם אותי, וכולכם תקבלו את המתת הזו בלבכם והיא תשכון אתכם. על-כן רואים אתם כי אינני משאירכם ללא סיוע והנחיה. לא אזנח אתכם. היום אני יכול להיות אתכם אך באופן אישי. בימים אשר יבואו, אהיה אתכם ועם כל שאר בני האדם אשר יבקשו את נוכחותי, בכל אשר יהיו, ועם כולכם בו-בזמן. אינכם רואים כי מוטב שאלך; כי מוטב שאעזוב אתכם בגוף בכדי שאוכל להיות אתכם באופן טוב ושלם יותר ברוח?

"בעוד כמה שעות כבר לא יראו אותי; אך אתם תמשיכו לדעת אותי בלבכם, אפילו עד אשר אשלח את המורה החדש, את רוח האמת. כשם שאני חייתי אתכם בגוף, כך אחיה בתוכם; אהיה לאחד עם התנסותכם האישית במלכות הרוח. וכאשר כך יהיה, תדעו בוודאות כי אני הנני באב, וכן כי חייכם טמונים עם האב ב?, וכך אף אני בכם. אהבתי את האב ועשיתי כמצוותו; אתם אהבתם אותי ואתם תעשו כמצוותי. כשם שאבי נתן לי מרוחו, כך אתן אני לכם מרוחי. רוח האמת הזו אשר אתן לכם תנחה אתכם, היא תנחם אתכם ובסופו של דבר תוביל אתכם אל האמת כולה.

"אני מספר לכם את כל זאת כאשר אני עוד עמכם, בכדי שתיטיבו להתכונן למבחנים אשר עתידים להתרחש עלינו ממש עכשיו. וכאשר יבוא אותו יום חדש, ישכנו בכם הבן כמו גם האב. ומתת

מסמך 180

השמיים האלה תפעלנה יחדיו זו עם זו, ממש כשם שהאב ואני התגשמו אל מול עיניכם כאדם אחד – בן האדם. וְרַע רוּחַ זֶה תִּזְכֵּיר לָכֶם אֵת כָּל אֲשֶׁר לִימַדְתִּי אֵתְכֶם.

ישוע עצר מדיבורו לרגע, ויהודה חלפי העז לשאול את אחת השאלות הבודדות אשר שאלו הוא או אחיו את ישוע בפומבי. אמר יהודה: "מאסטר, תמיד חיית בקרבנו כרע; כיצד נכיר אותך כאשר לא תהיה יותר בגוף, אלא רק ברוח? אם העולם לא יוכל לראות אותך, כיצד נוכל להיות בטוחים בך? כיצד תציג את עצמך בפנינו?"

השפיל ישוע את מבטו אל כולם, חיך ואמר: "ילדיי הקטנים, אני הולך לדרכי, אני חוזר אל האב. בעוד זמן קצר לא תראו אותי עוד כפי שאתם רואים אותי כעת, בדמות בשר ודם. בעוד זמן קצר אשלח לכם את רוחי, אשר הינה ממש כמוני, למעט הגוף החומרי. מורה חדש זה הינו רוח האמת אשר תחיה בקרבו של כל אחד ואחד מכם, בלבכם, וכך יתאחדו כל ילדי האור זה עם זה ויימשכו זה אל זה. וכך בדיוק נוכל אבי ואני לשכון בנשמות של כל אחד ואחד מכם, ובלבבות של כל בני האדם אשר אוהבים אותנו ומגשימים את אהבתם הזו הלכה למעשה באהבתם לזולת, ממש כשם שאני אוהב אתכם כעת."

ואף כי יהודה חלפי לא הבין לגמרי את דברי המאסטר, הוא הבין את ההבטחה למורה החדש, ומהבעת פניו של אנדראס, הבין יהודה חלפי כי שאלתו קיבלה מענה מלא.

5. רוח האמת

הסיע החדש אשר הבטיח ישוע לשלוח אל לבבות המאמינים, לשטוף כל בשר, הינו רוח האמת. מתת אלוהי זה איננו דבר האמת או חוק האמת, ואף אינו משמש כצורה או כביטוי של אמת. המורה החדש הוא הביטחון באמת, המודעות והביטחון במשמעויות אמיתיות ברמות רוח ממשיות. והמורה החדש הזה הוא אף רוח האמת החיה והצומחת, האמת המתרחבת, הנפרשת והמסתגלת.

אמת אלוהית מובחנת על-ידי הרוח והיא מציאות חיה. האמת מתקיימת אך ורק ברמות רוחניות גבוהות של הכרה באלוהיות ושל המודעות באשר להתייחדות עם האל. תוכלו לדעת את האמת, ותוכלו לחיות את האמת; תוכלו להתנסות בצמיחתה של האמת בנשמה וליהנות מחירות ההארה שלה בדעת, אך לא תוכלו לאסור אותה בנוסחאות, קודים, אמונות, או תבניות התנהגות אינטלקטואליות אנושיות. כאשר אתם מפעילים ניסוחים אנושיים של האמת האלוהית, היא מוצאת את מותה עד מהרה. מה שניתן להציל ממנה לאחר מותה, לכל היותר, יכול להתממש לבסוף כצורה מוזרה של חוכמה אינטלקטואלית מהוללת. האמת הסטטית הינה אמת מתה, ורק אמת מתה ניתן לגבש כתיאוריה. אמת חיה היא דינאמית, והיא יכולה להתקיים אך ורק בהתנסות החווייתית בדעת האדם.

האינטליגנציה מתפתחת מתוך קיום חומרי אשר אותו מאירה נוכחות הדעת הקוסמית. החוכמה כוללת את אותה מודעות לידע אשר מעפילה לרמות חדשות של משמעות, ושאותה מפעילה נוכחותה של מתת מסייעת החוכמה של היקום. אמת הינה ערך של מציאות רוח אשר נחוזה רק על-ידי הוויות שבהן שורה רוח, אותן הוויות אשר פועלות ברמות מודעות על-חומריות ביקום, ושלאחר שהכירו באמת, מתירות לרוח ההפעלה שלה לחיות ולמלוך בנשמותיהן.

ילד היקום התבוני האמיתי מחפש את רוח האמת בכל דבר חוכמה. היחיד יודע-האל מרומם כל העת את החוכמה לרמות האמת החיה של ההישג האלוהי; בה בעת, הנשמה המפגרת רוחנית, גוררת את האמת החיה מטה אל הרמות המתות של החוכמה, ואל המחוזות של הידע המהולל גרידא.

כלל הזהב, כאשר נעדרת ממנו הבוננות העל-אנושית של רוח האמת, איננו אלא כלל של התנהגות אתית נעלה. כאשר מפרשים את כלל הזהב פשוטו כמשמעו, הוא עלול להפוך למכשיר לפגיעה גדולה בזולת. ללא הבנה רוחנית באשר לכלל הזהב של החוכמה, אתם עלולים להסיק שאם אתם מבקשים מאחרים לומר לכם את האמת המלאה בכנות, אתם נדרשים לומר לאחרים את האמת ואת כל האמת באשר למחשבות שבדעתכם. פרשנות בלתי-רוחנית שכזו של כלל הזהב עלולה להסתיים בעצב בל-יתואר ובצער בלתי-נגמר.

אנשים מסוימים מבינים את כלל הזהב ומפרשים אותו ככלל אשר נותן תוקף אינטלקטואלי בלבד ליחסים שבין אדם לחברו. אחרים חווים את מערכות היחסים האנושיות האלה, אשר מתנהלות בהתאם לכלל, כמספקות את צרכיהם הרגשיים העדינים של האישיות האנושית. בן-תמותה אחר משתמש בכלל הזהב כאמת מידה לכל מערכות היחסים בחברה, כאמת המידה להתנהגות חברתית. אחרים רואים אותו כציווי החיובי של מורה גדול למוסר אשר ביטא בהצהרה הזו את המושג הגבוה ביותר של חובתו המוסרית של האדם באשר לכל מערכות היחסים השוררות בין אדם לחברו. בחייהם של אנשים מעין אלה הופך כלל הזהב למרכז החוכמה ולמהות של כל הפילוסופיה שלהם.

במלכות אחוות המאמינים של אוהבי האמת יודעי-האל, נצבע כלל הזהב הזה באיכויות חיות של הבנה רוחנית באותן פרשנות גבוהות יותר, המניעות את בניו בני התמותה של האל להתייחס אל הציווי הזה של המאסטר כאילו דרש מהם להתנהל עם הזולת כך שהזולת יקבל מהם את הטוב ביותר האפשרי כתוצאה מן המגע עם האדם המאמין. זוהי הינה מהותה של דת אמת: ואהבת את רעך כמוך.

ואולם, המימוש הגבוה ביותר והפרשנות הנכונה ביותר לכלל הזהב טמונים במודעות לאמת של המציאות השרירה, הקיימת והחיה של הכרזה אלוהית מעין זו. המשמעות הקוסמית האמיתית של כלל ההתנהגות האוניברסאלי הזה מתגלה אך בהבנה הרוחנית שלו, בפרשנות של כלל ההתנהגות אשר נותנת רוחו של הבן לרוחו של האב השוכנת בנשמת האדם בן התמותה. וכאשר אדם מונע-רוח מבין את המשמעות האמיתית של כלל הזהב הזה, הוא נמלא על גדותיו בוודאות של היותו אזרח ביקום אשר רוצה בטובתו, והאידיאלים שלו באשר למציאות הרוח מתמלאים אך ורק כאשר הוא אוהב את חברו כפי שאהב ישוע את כולנו, וכך מתממשת אהבת האל במציאות.

הפילוסופיה הזאת של גמישות בחיים ושל התאמה קוסמית של האמת האלוהית לדרישות וליכולת של כל יחיד ויחיד, חייבת להיות מובנת לפני שתוכלו לקוות להבין כראוי את תורתו של המאסטר ולתרגל אי-התנגדות לרוח. תורת המאסטר בבסיסה היא הכרזה רוחנית. אפילו להשלכות החומריות של הפילוסופיה שלו לא ניתן להתייחס כראוי מחוץ להקשר הרוחני שלהן. רוח הציווי של המאסטר גורסת את אי-ההתנגדות של התגובות האנוכיות ליקום, אי-התנגדות אשר אליה נלווים בהדרגה ובנחישות הישגי רמות הצדיקות של ערכי הרוח האמיתיים: יופי אלוהי, טוב אינסופי ואמת נצחית – לדעת את האל ולהידמות לו יותר ויותר.

האהבה – חוסר-האנוכיות – חייבת להיות מפורשת מחדש בתוך מערכות היחסים באופן מסתגל, מתמיד וחי, וזאת בהתאם להנחייתה של רוח האמת. לפיכך, האהבה חייבת לדבוק במושגים המשתנים בהתמדה והמתרחבים של הטוב הקוסמי הגבוה ביותר עבור היחיד אשר הינו מושא האהבה. ואז, על האהבה לאמץ את אותה גישה גם עבור כל היחידים אשר עשויים להיות מושפעים מן האהבה אשר מעטיר אדם מונע-רוח אחד ביחסו אל יתר אזרחי היקום. וכל ההתאמה החיה הזו של האהבה נדרשת להיות מושפעת לאור הסביבה הנוכחית של הרוח, ולאור התכלית הנצחית של שלמות הגורל האלוהי.

וכך, אנחנו חייבים להכיר בבירור בכך שלא ניתן להבין כראוי את כלל הזהב, או את אי-ההתנגדות, כדוגמה או כציווי. ניתן להבינם אך ורק כאשר חיים אותם, כאשר מבינים את משמעויותיהם בפרשנות החיה של רוח האמת המנחה את יחסי האהבה בין האדם לזולתו.

וכל אלה מעידים בבירור על ההבדל השורר בין הדת הישנה לבין זו החדשה. הדת הישנה לימדה את ההקרבה העצמית; הדת החדשה מלמדת רק את השכחה-העצמית, את המימוש העצמי המועצם בשירות בחברה ובהבנה של היקום. הדת הישנה הונעה על-ידי תודעת הפחד; בשורת המלכות החדשה נשלטת בידי האמונה באמת, בידי רוח האמת האוניברסאלית והנצחית. ושום מידה של אדיקות, או של נאמנות למסורת, לא תוכל לפצות על היעדר הרעות הספונטאנית והנדיבה, ועל החברות הכנה בחייהם של מאמיני המלכות, חברות המאפיינת את בני האל החי אשר נולדו מן הרוח. לא המסורת ולא מערכת סגידה טקסית רשמית תוכלנה לכפר על היעדרה של החמלה הכנה של אדם לזולתו.

6. ההכרח לעזוב

לאחר שפטרוס, יעקב, יוחנן ומתי שאלו את המאסטר שאלות אחדות, הוא המשיך בדרשת הפרידה שלו ואמר: "ואני מספר לכם את כל זאת בטרם עזיבתי אתכם בכדי שתהיו מוכנים למה שעתיד להתרחש עליכם ולבל תשגו שגיאה מרה. השלטונות לא יסתפקו בסילוק שלכם מבתי הכנסת; אני מזהיר אתכם כי הולכת וקרבה השעה שבה אלה אשר קמים להרוג אתכם יחשבו כי הם פועלים בשירותו של האל. ואת כל מה שיעשו לכם ולא להאליהם אחרים, הם יעשו משום שאינם יודעים את האב. הם סירבו להכיר את האב בכך שסירבו לקבל אותי; והם מסרבים לקבל אותי כאשר הם דוחים אתכם, לפי שאתם עושים את מצוותי ואוהבים זה את זה, כפי שאהבתי אני אתכם. אני אומר לכם את כל הדברים האלה מראש כדי שכאשר תגיע שעתכם, כפי שהגיעה כעת שעת, תתחזקו בידיעה כי ידעתי את כל זאת, וכי רוחי תהיה עמכם בכל אשר תסבלו עברי ועבור הבשורה. וזאת הסיבה שבעטיה דברתי אתכם בפשטות כה רבה למן ההתחלה. ואפילו הזהרתי אתכם כי רבים מאויביכם יגיעו מבית. אף כי בשורת המלכות הזו לעולם תשרה שלוה גדולה על נשמת המאמין היחיד, היא לא תשכין שלום על-פני הארץ עד אשר יסכים האדם להאמין בתורת בלב שלם ולהכיר בעשיית רצון האב כתכלית העיקרית של חיי האדם בן התמותה.

"וכעת, משאני עומד לעזוב אתכם, לפי שהגיעה שעת לשוב אל האב, אני מתפלא על כך שאיש מכם לא שאל אותי, מדוע אתה עוזב אותנו? וחרף זאת, יודע אני כי אתם שואלים זאת בלבכם. אספר לכם בפשטות, כדבר אדם אל חברו. עזיבתי אתכם הינה באמת לטובתכם. אם לא אלך לדרכי, לא יוכל המורה החדש להיכנס אל לבכם. בטרם אוכל לשלוח את מורה הרוח הזה לשכון בנשמותיכם ולהוביל את רוחכם אל האמת, מוכרח אני לעזוב את הגוף האנושי בן התמותה הזה ולחזור אל מקום מושבי בשמים. וכאשר תבוא רוחי לשכון בכם, היא תאיר את ההבדל שבין החטא לבין הצדיקות ותאפשר לכם לשפוט בתבונה את העניינים האלה בלבכם.

"עדיין יש לי עוד דברים רבים לומר לכם, אך לא אוכל להישאר יותר כעת. אך כאשר בוא-תבוא רוח האמת, היא תוביל אתכם לבסוף אל כל האמת בשעה שתעשו את דרככם במשכנותי הרבים של אבי ביקום.

"הרוח הזו לא תדבר מטעם עצמה, אלא תגלה לכם את אשר גילה האב לבן, ואפילו תראה לכם את אשר עתיד לבוא; היא תהלל אותי ממש כפי שהיללתי אני את אבי. הרוח הזאת באה מעמי, והיא תגלה לכם את אמיתותיי. כל מה שיש לאב ביקום הזה הינו כעת שלי; ולפיכך, אמרתי לכם שמורה חדש זה ייקח את מה ששלי, ויגלה זאת לכם.

מסמך 180

"עוד מעט קט אעזוב אתכם למשך זמן קצר. ולאחר מכן, לכשתראו אותי שוב, כבר אהיה בדרכי אל האב, ועל-כן גם אז לא תראו אותי למשך זמן רב."

בעת שהוא חדל מדבריו לזמן מה, החלו השליחים לדבר זה אל זה: "מה הוא אומר לנו? 'בעוד זמן קצר אעזוב אתכם', ולגם כשתראו אותי שוב לא יהיה זה למשך זמן רב, כי אהיה כבר בדרכי אל האב." למה הוא מתכוון באומרו 'בעוד זמן קצר' ולמשך זמן רב? אנחנו לא מצליחים להבין מה הוא אומר לנו."

ומכיוון שישוע ידע כי הם שואלים את השאלות האלה, הוא אמר: "אתם שואלים אחד את השני למה התכוונתי כאשר אמרתי כי בעוד זמן קצר לא אהיה עמכם, וכאשר אמרתי שבשעה שתראו אותי שוב אהיה כבר בדרכי אל האב? אמרתי לכם בפשטות כי בן האדם מוכרח למות, אך הוא יקום שוב. האם אינכם מבחינים במשמעות דבריי? בתחילה תצטערו, אך לאחר מכן תשמחו לצד הרבים אשר יבינו את אשר עתיד לקרות. האישה אכן סובלת סבל רב במצוקת שעת הלידה, אך לאחר שילדה את ילדה, היא שוכחת מיד את צערה בשל שמחת הידיעה כי אדם נולד אל העולם. כך גם אתם עתידים להצטער על עזיבתי, אך בקרוב אראה אתכם שוב, ואז צערכם יהפוך לשמחה, ותתגלה לכם התגלות חדשה על גאולת האל אשר איש לא יוכל לקחת מכם. וכל העולמות יתברכו באותה התגלות של החיים הגוברים על המוות. עד עתה ביקשתם את כל בקשותיכם בשם אבי. לאחר שתראו אותי שוב, תוכלו לבקש גם בשמי, ואני אשמע אתכם."

"כאן, למטה, דיברתי אליכם בפתגמים ובמשלים. וכך עשיתי משום שהייתם רק ילדים ברוח; אך בוא-תבוא השעה שבה אדבר אתכם בפשטות על האב ועל מלכותו. וכך אעשה משום שהאב עצמו אוהב אתכם ומבקש להתגלות אליכם בצורה מלאה יותר. עינו של בן התמותה לא תוכל לראות את אב הרוח; על-כן באתי אני אל העולם להראות את האב לעיניכם, עיני היצור. אך בשעה שתשלימו את צמיחתכם הרוחנית, תוכלו לראות את האב עצמו."

לאחר ששמעו האחד-עשר את דבריו, הם אמרו זה אל זה: "תראו, הוא אכן מדבר אלינו בפשטות. בוודאי שהמאסטר הגיע מעם האל. אך מדוע הוא אומר כי הוא מוכרח לשוב אל האב?" וישוע ראה כי הם אפילו טרם הבינו אותו. אחד-עשר הגברים הללו לא הצליחו להשתחרר מהרעיונות הנושנים והאהובים של היהודים באשר למושג המשיח. ככל שהם האמינו ביתר-שאת בכך שישוע הוא המשיח, כך הציקו להם יותר הרעיונות המושרשים הללו באשר לתהילה החומרית של ניצחון המלכות הארצית.